

Med Henhold hertil skal Finansministeriet ikke undlade at meddele det nu nedfattede Udvalg angaaende samme Lovforslag:

- ad. 1. Forhenværende Soldkasserer Freieslebens ulovlige Forhold kom for Dagen ved privat Angivelse.
- ad. 2. De i Anmærkningerne til Lovforslaget anførte Data angaaende de urigtig opgivne Beløb støtte sig paa den af Freiesleben mundtlig afgivne Tilstaaelse, sammenholdt med hans Kontorpersonales Forklaringer, men iøvrigt har Freiesleben i et Brev af 24de Oktober f. A. til Overtoldinspektøren for Nørrejylland udtalt at „naar man har faaet et Embede med saa meget i Gage + de tilfældige Indtægter, har man saa liden Lust til at miste af disse til Kontorhold, at man stræber at faae dette sat saa høit som muligt for at bevare de Penge, som man er vant til at anse for sine. Der er det en Følge, at man ser at komme ud af det med det Kontorhold, man har, og hvis man indberettede dette Forbrug, vilde man albrig faae mere og ikke kunne give Tillæg til Arbejderne paa Kontoret. Dels for at kunne dette og dels for ikke at forringe Embedet for sig selv og Eftermanden, griber man til at opgive mere end forbrugt“.
- ad. 3, 5 og 6. Ved Generaltolddirektoratets Resolution af 28de Juli 1855 er det tilladt vedkommende Regnskabsfører eller hans Kontorbetjente at modtage Vedderlag af Dplagshaberne for at yde dem Assistance ved Affattelsen af Generalforklaringerne. Det er en ganske frivillig Sag for Dplagshaberne, om de selv vilde besørge Affattelsen af Generalforklaringerne, eller de ville henvende sig derom til Regnskabsføreren eller hans Kontorbetjente. Den Indtægt, Embedsmanden eller hans Kontorbetjente maatte have i den nævnte Anledning, er derfor en ren privat Indtægt, der ikke vedkommer den Paagjældendes Indtægt som Embedsmand eller Kontorbetjent.
- Angaaende dette Forhold foreligger der ikke nogen særlig Ordre til Manders Toldsted.

ad. 4. Denne Praxis er egentlig ikke hjemlet ved nogen Resolution, men da Generaldirektoratet for Skattevæsenet var kommet til Kundskab om den, har det ved Cirf. Samling for 1882 Nr. 2 a, hvoraf et Exemplar medfølger, tilladt, at den foreløbig kunde vedblive, indtil der udkom en ny Lov om Kontorholds-godtgørelse.

ad. 7, 8 og 9. Angaaende disse Punkter skal man indskrænke sig til at bemærke, at Embedsmændene ifølge Lov af 26de Marts 1870 § 8 have hvert Aar at indgive specificerede Oplysninger om de Kontorudgifter, de i Aarets Løb have haft. Naar disse Oplysninger ikke give Anledning til Tvivl om deres Rigtighed, henlægges de for senere at afgive Materiale ved Udarbejdelsen af det næste Kontorholdslovforslag. Der vides ikke tidligere af Embedsmænd under Finansministeriet at være begaaet saadan Forseelse som den, hvorom der her er Tale.

J. B. S. Estrup.

A. C. Schlichtkrull.

Til Folkethingsudvalget angaaende Forslag til Lov om Pension for forhenværende Soldkasserer i Manders Peter Christian Freiesleben.